

Chr. Christiansen: Da mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Poul Hansen (Svendborg), ikke kan være til stede i dag, skal jeg på socialdemokratiets vegne knytte nogle bemærkninger til det foreliggende lovforslag.

Jeg vil gerne først takke den højtærede socialminister for, at det er lykkedes for ham gennem de førte forhandlinger at nå frem til en løsning af spørgsmålet om en renteordning for de krigsulykkesramte fiskeres enker. Vel var det et spørgsmål af en vis begrænset karakter, men det indeholdt alligevel en uretfærdighed, som det var af stor betydning for de mennesker, det her drejede sig om, at få fjernet. Så vidt mig bekendt er der her tale om en sag, som i en lang periode har optaget fiskerenkerne og fiskernes organisationer, også længe før spørgsmålet mere officielt blev fremført i 1958 og 1959 ved henvendelser fra Dansk Fiskeriforening og Vestjysk Fiskeriforening.

I første halvdel af 1959 rejste mit partis ordfører — i forbindelse med behandlingen af lovforslaget om ændringer i erstatningsloven — sagen om fiskerenkerne og henstillede, at man søgte at finde frem til en ordning, hvorved fiskerenkerne ligestilledes med krigsforliste sømænds efterladte. Under den udvalgsbehandling, der fulgte efter, havde folketingsudvalget et samråd med den højtærede socialminister, hvor man nærmere drøftede enkerens forhold, og som resulterede i, at den højtærede socialminister gav tilsagn om nedsættelse af et embedsmandsudvalg, der skulle prøve på at finde en rimelig løsning af det foreliggende problem. Fra fiskernes side var der megen tilfredshed med, at sagen nu blev taget op til nærmere overvejelse. Det må erkendes, at det har været et hurtigt arbejdende udvalg, og det arbejde, udvalget har gjort, har givet den højtærede socialminister grundlag for at fremsætte det foreliggende lovforslag.

Den forskelsbehandling, der skulle udjævnes, fremkom oprindeligt, da der i 1945 blev foretaget ændringer med hensyn til krigsulykkesforsikringen. Fiskerne mente på dette tidspunkt ikke at være i stand til at bære de byrder, som de foreslåede ændringer betød for dem. Fiskerenkerne fik i lighed med sømændenes enker den lovmæssige kapitalerstatning, men en række senere reguleringer har betydet, at sømændenes

enker og besættelsestidens ofre kom til at stå anderledes og bedre, således at forskellen er blevet større til ugunst for fiskernes enker, og det var her uretfærdigheden viste sig. Selv om fortidens formalia ikke helt kan siges at være opfyldt, er man meget tilfreds med det foreliggende lovforslag, som løser problemet og giver en rimelig afrunding af den samlede lovgivning, der skulle træde hjælpende til over for krigens menneskelige ulykker.

Efter lovforslaget gives der krigsulykkesforsikringsrente til fiskerenkerne efter nærmere bestemmelser. Renten udredes med et grundbeløb af 3 228 kr. årlig, dog med visse pristalsreguleringer pr. 1. april og pr. 1. oktober. Renteudbetalingen foretages månedsvis forud af direktoratet for ulykkesforsikringen. Den højtærede socialminister har i sin skriftlige fremsættelse anført, at den ydelse, der her er tale om, kommer til at svare til det beløb, der til enhver tid er gældende som det maksimale grundbeløb for pension i kommunegruppe II i henhold til loven om pension og hjælp til enker m. fl. Oprindeligt var der i 1945 omkring ca. 165 enker, og der er nu, 14 år efter krigens afslutning, godt 70 tilbage. Tilbagegangen skyldes dels dødsfald, dels indgåelse af nyt ægteskab. Ingen kan dog vide, om der endnu kan ske krigsulykker, som også kan ramme fiskere.

Jeg mener, det er en retfærdighedshandling over for fiskerenkerne, der sker ved dette lovforslag. Ingen vil bestride, at vore fiskere under krigen i deres gerning røgtede et farligt hverv af stor betydning for vort land. Det bør måske også tilføjes, at fiskerne gennem deres ulykkesforsikring både under og efter krigen har svaret de fulde forpligtelser, om end det ofte har været tunge byrder, de har haft at bære; må jeg blot nævne de sidste 3 krigsår, hvor der i 1943 var 57, i 1944 36 og i 1945 23 dødsfald som følge af krigsbegivenheder.

Det foreliggende lovforslag har løst et vanskeligt spørgsmål og rådet bod på den forskelsbehandling, der tidligere har eksisteret. Jeg er bekendt med, at fiskerne og deres organisationer er meget taknemlige for den ordning af fiskerenkernes forhold, som dette lovforslags gennemførelse åbner mulighed for.

Jeg har egentlig ikke noget særligt ønske